Midvinternattens köld är svår.

Midvinternattens köld är svår.
Tio små nissar i djupsnö går.
Rävsax gömd under skynke vitt
knipsar Nisse av på mitt.
Livsanden snabbt för honom tryter,
snart i eget blod han flyter.

Nio små nissar i midnattstimma
traskar fram i månljusstrimma.
Ugglan hoar i sitt näste.
Istapp faller tyst från fäste.
Nisse spetsas utav tappen,
tomte ligger död på trappen.

Utanför dörren står gröten och ångar.
Åtta nissars intresse den fångar.
Under stigande hunger fatet de nalkar,
en stackars tomte på kanten halkar.
Han sliter, han kämpar, han svettar sig blöt,
men sjunker likväl i kvicksandslik gröt.

Många springor stugan har
där sju små nissar in sig tar.
Katten som bak dörren ruva,
slukar Nisse med hull och luva.
Resterna av tomtehand

suger misse bort från tand.

Sex små nissar mot julbordet ila,
snabbt dom uppför bordsben kila.
När sista tomten över kanten hasar,
han tappar greppet och nedåt rasar,
faller nedåt likt ett lod.
Mattan röd av tomteblod.

Tomtar fem i väldig iver,
springer runt, ty hungern river.
Nisse snubblar på sitt skägg,
faller rätt på knivens egg.
Lilla Nisse stackars saten
rinner ut i sillsalaten.

Fyra nissar har festat på sill
och nu de törsten sin släcka vill.
Mot glöggen de ilar i samlad tropp
och tar för sig av drycken i varsin kopp.
Ner faller Nisse i glögghett hav.
Likt en skållad mandel hans skinn faller av.

Tre små tomtar i granen svingar
mellan ljus och änglavingar.
Nisse sig för nära våga,
snart han står i ljusan låga,
doftar snart likt vidbränd stek.

Ångrar de sin ystra lek.

Två små tomtar omkring sig tittar
då en smällkaramell de hittar
Nisse ner på den då hoppar,
men detta den ej stoppar.
I tak, på golv, på gardin med frans
finns nu Nisses hjärnsubstans

Husbonn stiger upp i natten
för att kasta lite vatten.
Under husbonns tunga toffla,
Nisse blir till krämig våffla
Snön ligger vit lite här och var,
Inte en jävla tomte finns kvar.